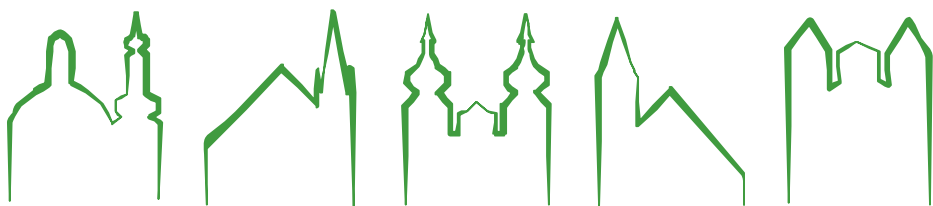

Život farností Znojma

prosinec 2016 **10**

Ročník XXVI | Cena 7 Kč

Uzavření znojemské Svaté brány

Předzvěstí konce mimořádného Svatého roku milosrdenství se stalo uzavírání Svatých bran výjimečně otevřených ve všech diecézích světa.

Tradice svatých roků byla založena v roce 1300, vychází však již ze starozákonních milostivých let konaných jednou za 50 roků. Zatímco řádné svaté roky se vyhláší pravidelně vždy po 25 letech, ty mimořádné vyhláší papež při výjimečných příležitostech. Příští řádný Svatý rok připadne na rok 2025. Svatý rok je pro věřící mimořádným časem, v němž mají upevnit svoji víru a najít cestu k odpuštění.

Současný Svatý rok milosrdenství začal 8. prosince v Římě a byl vyhlášen u příležitosti 50. výročí od ukončení II. vatikánského koncilu. Papež František v tento den slavnostně otevřel Svatou bránu v Bazilice sv. Petra ve Vatikánu. Řekl k tomu, že *"každý, kdo tudy vstoupí, bude moci zakusit lásku Boha, který potěšuje, odpouští a dodává naději"*. V brněnské diecézi se otevřela první Svatá brána v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně 13. prosince 2016. Následovaly pak další čtyři brány a to v Žarošicích, Kostelním Vydří, Žďáru nad Sázavou a ve Znojmě.

Znojemská Svatá brána byla otevřena 19. prosince 2015 v kostele Nalezení sv. Kříže brněnským kanovníkem Mons. Václavem Sloukem a v následujících měsících lákala poutníky nejen ze Znojma a blízkého okolí, ale i ze vzdálenějších míst. Svatá brána se stala hojně navštěvovaným místem zvláště o každopátečních poutích, které byly většinou tematicky zaměřené. Při těchto poutích mohli

věřící využít příležitost ke svátosti smíření, zúčastnit se adorace a mše svaté a příležitostně i navazujícího společného setkání. Ke Svaté bráně přicházeli poutníci každodenně a to jak jednotlivě, tak i organizovaně autobusy.

Uzavření znojemské svaté brány se odehrálo v sobotu 12. listopadu. Začátek bohoslužby oznámil největší znojemský zvon ze svatomichalské zvonice. V zaplněném kostele za účasti 25 kněží a asi 600 věřících celebroid slavnou mši svatou znojemský děkan Mons. Jindřich Bartoš.

Na závěr bohoslužby proběhla adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí a poslední společný průvod do Svaté brány, kde se odehrál akt smíření. Byly zde proneseny přímluvy za odpuštění společenských vin minulosti i současnosti a vysloveno odpuštění za nespravedlivá přikročí. *„Bůh mě našel i na tak temném místě, na kterém jsem ho nemohla tušit, a vyvedl mě. A tak dnes mohu prosit za sebe a všechny matky, které podstoupili interrupci. Dej Pane, aby bylo mateřské lůno opět bezpečným místem pro život a aby každé dítě bylo přijato s láskou,“* zaznělo z úst ženy, která sama podstoupila potrat. *„Prosím o odpuštění hrubého zacházení, nespravedlivého vyhnání a projevů pomstychti-*

Znojemský děkan Mons. Jindřich Bartoš uzavírá Svatou bránu | foto archiv redakce

vosti na spoluobčanech hovořících německým jazykem v poválečné době,“ pronesl člen městského zastupitelstva. Bývalý jihomoravský Němec vyhnáný v roce 1945 pak navázal: *„Vyslovuji odpuštění za všechna přikročí, kterých se nám dostalo. Sami také prosíme za odpuštění problémů a bezpráví, které zde byly z naší strany v minulosti způsobeny českými hovořícím spoluobčanům.“*

(pokračování na straně 2)

Z OBSAHU:

Senioři v kryptách _____ 3

Rozhovor s Pradědem ___ 4

300 slov

sestry Damiány Jurákové
z Břežan

Advent s Marií

S nastávající dobou adventní si často s úlekem uvědomíme: „Brzy budou Vánoce!“ a honí se nám hlavou, co všechno do té doby musíme připravit, zvládnout. Nepokojně zjišťujeme, že čas ztišení a přípravy srdce na oslavu příchodu Ježíše nám úspěšně válcuje předvánoční shon. Jak si v tom všem uchovat vnitřní pozornost a nezanebat duchovní přípravu? Při modlitbě mě napadlo. Chtěla bych se v tomto adventu stát Ježíšem v Mariině lůně. On totiž v tichosti a bezpečí prožíval s Marií všechno, co se kolem ní dělo ve světě. Ve světě, který netušil, že se Maria stane Matkou Mesiáše. V našem světě, v mé práci, v mé rodině, v mých starostech i radostech, v mé slabosti, křehkosti a pádech chci být s Kristem skrytý(á) v Mariině lůně a skrze Jeho pohled, Jeho naslouchání prožívat a přijímat každodenní situace.

Těšit se z Mariina Ano. Děkovat, že mě Bůh chtěl a že i se mnou má jedinečný plán. Nechat se utvářet Duchem Svatým. Naslouchat tlukotu modliteb Mariina Nejčistšího Srdce. Prožívat vše v bezpečí Matky. Odpočívát v tichosti, prostotě Mariiny poslušnosti Bohu. Nechat se nést tam, kam mě Bůh zavolá. Žít se věností a důvěrným vztahem Matky ke svému Bohu. S pokorou a důvěryplnou odevzdaností Bohu přijímat Jeho nepochopitelné jednání. Ve své ubohosti, chudobě se nechat kojít Mariinou vírou, láskou a nadějí.

A tak Ti, Maria, svěřuji své uši, pomoz mi naslouchat jako Tvůj Syn! Daruj mi odvahu v starostech mých, spočinout v Tobě, načerpat sil. Žít se láskou Tvou, poslušností, spěchat za „Alžbětou“ s křehkostí svou. Útrapy křivých cest obětovat, v cíli svém s radostí vyzpívat Magnificat. Nehledět na sebe, být tam, kde mám, s lítostí odprosit, když to nedám. Vrhout se v náruč tvou, začít znova, s vírou Tvou, důvěrou vše přijímat. Naplnit Otcův plán, jenž se mnou má, jako Ty říci mu: „Bud' vůle Tvá“.

Uzavření Svaté brány - dokončení

Další přímluvy a smíření se pak týkaly obětí komunistického režimu, kněží a řeholníků, kteří opustili svoje povolání, rozvedených, obětí hospodářské nespravedlnosti, obětí domácího násilí a různých forem zneužívání žen a zneuctění Nejsvětější svátosti.

Na závěr bohoslužby pak znojemský děkan slavnostně uzavřel a uzamkl vstup do Svaté brány. Bohoslužbu doprovodily dva chrámové sbory, jeden místní z kostela sv. Kříže a druhý z Jemnice. Přestože bohoslužba trvala téměř dvě a půl hodiny, většina z poutníků vytrvala až do konce a tak se mohla na závěr občerstvit v křížové chodbě dominikánského

Slavnostní průvod k uzavření Svaté brány | foto archiv redakce

kláštera, kde bylo připraveno vydatné pohoštění. Uznání a poděkování patří všem, kteří se na přípravě slavnosti podíleli i těm, kteří zajišťovali hladký průběh celého Svatého roku ve Znojmě.

Znojemská Svatá brána byla zajímavá tím, že ji netvořil samostatný vchod do kostela, tak jako jinde, ale průchod do samostatného prostoru pod kurem kostela, kdysi loretánské kaple. Ta byla přeměněna na kapli milosrdenství. Nápis PORTA SANCTA na průčelí kaple bude do budoucna Svatý rok milosrdenství ve Znojmě připomínat.

Svatá brána v brněnské katedrále byla uzavřena 13. listopadu a poslední Svatou bránu v Bazilice sv. Petra v Římě uzavřel papež František o slavnosti Ježíše Krista Krále v neděli 20. listopadu 2016. Mimořádný Svatý rok tak skončil.

Je klidně možné, že znovuotevření Svaté brány ve Znojmě se již znova nedožijeme, jak ale pronesl Mons. Slouk při jejím otevření: „Svatá brána může být zavřena, ale brána Božího milosrdenství je otevřena stále.“

Ondřej Lazárek

foto Radomír Muzikář / Člověk a víra

Co bude s kaplí Svaté brány?

Z kaple Svaté brány se stalo v Roce milosrdenství krásné tiché modlitební místo a také místo poznávání dějin spásy skrze biblické obrazy. I když hlavní brána zůstane symbolicky uzavřená, (můžeme doufat, že v pravidelném jubilejním roce, který připadá na rok 2025, by se zas mohla otevřít), může kaple dál sloužit k osobní modlitbě, přístupná bočním vchodem. Může také dále být vhodným místem pro zapalování svící, které dnešního člověka zřejmě mimořádně oslovuje a smyslově podporuje jeho komunikaci s Bohem. Vylepšení vnitřní kaple asi není neřešitelný problém.

V jednom německém kostele jsem četl tento nápis: „Dobrý Bože, nemohu se nyní pořádně modlit a také nemám mnoho času. Zanechávám ti zde toto světélko jako naději, že jsi se mnou při každé mé práci. A také jako prosbu za všechny lidi, kteří jsou pro mě důležití a o které mám starost. Pomoz mi, abych v dalším průběhu dne na tebe úplně nezapomněl. Amen.“

Svatý rok nás měl k něčemu novému nastartovat a to místo by to stále mělo připomínat.

P. Jindřich Bartoš

Nebojme se zcela patřit Bohu

Biskup Vojtěch Cikrle se ohlíží za končícím Svatým rokem milosrdenství.

Příští neděli 20. listopadu 2016 v den slavnosti Ježíše Krále zakončí v bazilice sv. Petra ve Vatikánu papež František mimořádný Svatý rok milosrdenství. V diecézích se uzavřou brány milosrdenství už tento týden. A dál? Má něco následovat? Nebo pro nás všechno (s)končí?

Svatý rok milosrdenství všemi svými akcemi nabízel rozšíření našeho obrazu Boha spravedlivě přísného a trestajícího, o stejně biblický obraz milosrdného pastýře, láskyplného odpouštějícího a milujícího otce. Setkat se s Boží milosrdnou láskou a nechat se jí inspirovat,

bylo pro každého velkou šancí. A z množství vyslechnutých příběhů vím, že do životů řady lidí přinesl zázrak proměny vnímání života z víry. Zázrak, který sňal okovy a pouta, kterými byli drženi ve lži a otroctví zla. Zázrak, který zasypal propasti mezi nimi a Bohem, zbožil zdi mezi blízkými i vzdálenějšími v rodinách, ve farnostech, ve společnostech.

Svatý rok milosrdenství byl jakýmsi druhem „očkování“. Každý, kdo se Bohu otevřel a s důvěrou přijal Kristovo pozvání k odpuštění a novému začátku a k důvěrnému životu s ním, přijal životodárné „sérum“, které posiluje imunitu vůči zlu, strachu, lži, pochybnostem, nejistotě, nejednotě i k negativismu všeho druhu. Toto „sérum“ pravdy o Božím milosrdenství, zkušenost prožitých svátostí a modliteb má být v nás přítomné ve všem, co máme před sebou. Aby nám pomáhalo v naší budoucnosti.

Abychom nezapomněli, že Ježíš nám i nadále v každé situaci říká: „Neboj se! Nezáleží, kam ses ve svém životě dostal. Nezáleží na tom, co jsi v životě pokazil. Pojď, chytň se mne za ruku a půjdeme spolu. Vyvedu tě ze všeho, co tě děsí, co tě trápí. Vyvedu tě k radosti. Vysvobodím tě z pout, která tě svazují a brání pochopit věci, o nichž ses dosud bál vůbec přemýšlet. Neboj se a chyt' se mne!“

A my?

Posilnění rokem Milosrdenství nebojme se Bohu odpovědět: „Chci ti zcela patřit, všechno, co mám, je tvé, nalož s tím podle své vůle.“ A on do našich nejistot, obav a strachu bude vždy vstupovat se svou láskou a odpuštěním. Závislost na něm – na rozdíl od jakýchkoliv jiných závislostí, které člověka zotročují, vede ke svobodě. Ke svobodě Božích dětí.

*Mons. Vojtěch Cikrle
(převzato z www.cirkev.cz)*

Putování po znojenských kryptách

Abychom si v dušičkovém čase zavzpomínali na naše zemřelé, kteří nás předešli na věčnost, vypravil se náš seniorský klub na návštěvu krypt ve znojenských kostelích. Musím předeslat, že stejně jako na Novém Hrádku i zde jsme měli výborného průvodce v osobě otce Jindřicha Bartoše.

Sešli jsme se na faře u sv. Kříže, kde nás v úvodním slovu otec Jindřich seznámil s historií pohřebnictví. Dozvěděli jsme se, že například ve středověku byly hřbitovy kolem kostelů. Později, za panování Josefa II. a jeho reforem, bylo nařídáno, že hřbitovy musejí být za hradbami měst. Proto byl i ve Znojmě na území dnešní Staré nemocnice zřízen nový hřbitov. Kolem roku 1900 se potom začalo pohřbívat na současném městském hřbitově.

I v kryptách kostelů, kde byli ukládáni k poslednímu odpočinku mniši, kněží a významní donátoři chrámů a klášterů, také bylo zakázáno dále pohřbívat.

Během válek, které se odehrávaly i v okolí Znojma, se padlí ukládali do společných hrobů, jejichž místa jsou neznámá.

Nejprve jsme šli do krypty v kostele sv. Kříže. Zde jsou kosti mrtvých uloženy v dosti neutěšeném stavu. Pamatuji

si, jak to v ní vypadalo po otevření vzděného vchodu v roce 1968, kdy jsme se tam jako ministranti s panem kostelníkem Hoffmanem podívali. Mniši tam leželi na prkenné podlaze jeden vedle druhého. Po nevídané návštěvě party výrostků, kteří to zde zapálili a po následném hašení požáru, byla v této kryptě hotová spoušť. Za otce Antonína Krasuckého zde proběhla uklízející brigáda, při které se kosti daly na jedno místo. Velkou část této krypty zaujímá rozměrná studna s vodou.

Dále jsme pokračovali kostelem sv. Jana, kde jsou pochováni mniši kapucínského řádu sv. Františka. Byli pohřbeni v mnišských kutnách, pod hlavou měli jenom cihlu a v rukou malé knížečky s řeholí. V rakvích s malovanými víky jsou zde pohřbeni také dobrodinci kláštera.

Po cestě k další hrobce nám otec Jindřich vyprávěl o historii domů a řekl nám i o svatých, kteří jsou na Moravě sloupy na Masarykově náměstí. Při tomto povídání jsme došli až do krypty kostela sv. Mikuláše. Zde jsou kosti, které se našly po otevření krypty, uloženy za vybudovanou zdí s otvorem pro případné uložení dalších ostatků. Tato krypta byla upravena i z dotací města. V podlaze jsou uloženy staré náhrobní kameny přenesené z interiéru kostela.

Nakonec jsme se podívali i do karneru (kostnice) v kapli sv. Václava, kam byly ukládány kosti ze zrušených hrobů hřbitova kolem Mikulášského kostela. Kostí byly ale již vyzvednuty a uloženy na hřbitov na brněnské ulici do hromadného hrobu. Přítomnost skrytého karneru je také naznačena odlišným dlážděním prostoru před kaplí.

Nezapomněli jsme ani na modlitbu za zemřelé. Ať jim Bůh dá věčné odpočívání a život věčný a odplatí jejich dobré skutky.

Otci Jindřichovi děkujeme za věnovaný čas a vědomosti, o které se s námi podělil. A na závěr ještě poděkování. Organizátoři setkání KLASu - Klubu aktivních seniorů - by chtěli poděkovat všem, kteří se svými příspěvky podíleli na zajímavých a poučných programech těchto setkání v roce 2016. Byli to: Ing. Zdeněk Simek, Petr Badošek, Pracovníci znojenské Charity, sestřičky dominikánky, Střední zdravotnická škola Znojmo, PhDr. Jiří Kacetl, p. děkan Jindřich Bartoš, Ing. Jindřich Kania a RNDr. B. Švandová PhD. z Brna. Na závěr roku přeje KLAS všem farníkům klidné a radostné prožití Vánočních svátků a požehnaný rok 2017.

Milan Šoba

Vy jste pan faláž?

V měsíci prosinci se dožívá významného životního jubilea kněz osobitého zevnějšku i vystupování, který již dvě desetiletí působí na Znojmsku.

Jaké jste měl dětství?

Moc krásné, tvořené milujícími rodiči, táta mě vedl ke svým celoživotním zájmům – historie, vojenství, sport, filatelie, sbírání kdečeho. Jezdili jsme na výlety po památkách, projedli velkou část Čech a Moravy. Trošku šok byla škola, jednak mně neřekli, že se tam musí jít druhý den znova a taky mě za trest poslali ze staré čtvrtě do nového sídliště do nové školy. Byl jsem jediný ze staré čtvrti, takže tam byla krapet šikana, kterou jsem se musel naučit ručně řešit (s velkou pomocí výcviku od mé starší sestry talentované v bojových sportech), což se projevilo na mé žákovské knížce a čestném místě v oslí lavici pro nejhoršího žáka do konce základní školní docházky. Šikana skončila poté, co jsem někdy ve třetí třídě tělem školníka synka ulomil třídní umyvadlo. Pak už byl klid.

Kdo vás nejvíce ovlivnil a inspiroval na cestě ke kněžství?

Dar víry mi zcela určitě vymodlili rodiče mé maminky, a jejich sourozenci, zvláště sestra mého dědečka – S. Regina z řádu opavských Mariánek. A pak taky hlouček dobrotivých stařenek v kapliče v Brně - Jundrově, kde jsem se opatrně začleňoval mezi katolíky – mnohé z nich jsem ani neznal jménem a umřely během vojny a studia v semináři, většina z nich se nedožila mého kněžského svěcení.

Na cestě ke kněžství – zpětně pohlednuto – dnešní jezuita P. Josef Blaha SI (můj biřmovací kmotr, bratr spolužáka mé sestry – přes ně oba jsem se dostal do společenství mladých katolíků), pak P. Petr Baran – salesián, v 80. letech bez státního souhlasu, moderátor mnoha společenství mladých v Brně, a určitě také kněz farnosti Brno - Komín, kam jsem teritoriálně příslušel, letos zemřelý P. Josef Vítek. Jejich vliv byl ale

nepřímý, osobním svědectvím života, moje cesta byla o Božím volání. Pro zasmání – když P. Vítek oznámil v ohláškách při nedělní mši svaté, že z naší farnosti se hlásí dva zájemci do semináře, děvčata se mě po mši svaté před kostelem chodila ptát, že je jim jasný, kdo je ten první (jeden velmi zbožný mládenec, nyní kněz olomoucké arcidiecéze) a když jim prozradím, kdo je ten druhý, dostanu od nich za odměnu velkou pusu – no nějak jsem to raději zapíral.

Co považujete v katolické církvi aktuálně za nejbolestivější a kde vidíte naopak příležitosti?

O tom se dnes píše velmi tlusté knihy, takže to zůjím jen na naši zem a teritorium brněnské diecéze (jinde si to neodvažuji tak posoudit). Za bolestné považuji naivní představu lidí po revoluci 1989, že dál už to půjde samo od sebe – ať už ve společnosti nebo ve společenství Církve. Ještě bolestivější je svoboda zneužitá k trhání jednoty, tak, jak nám to nyní v praxi předvádí různé skupinky "tradicionalistů". A příležitost je právě v té svobodě, ve které má člověk šanci nechat kvést setbu Boží milosti – jen k tomu najít odvahu.

Většina lidí vás zná pod přezdívkou "Praděd". Kdy a jak tato přezdívka vznikla?

Na jedné evangelizační akci ve Vysokých Žibřidovicích, na dohled jisté hory, jako varování místním dětem, aby mě nebudily po nějaké noční akci, protože by to mohlo být horší, než setkání s jistým, ehm, krapet zarostlým pánem jisté hory. Jinak jsem měl už dříve jiné přezdívky, jedna tvořila jméno mého kamaráda, kterého si se mnou spletla StB a omylem sbalila na výslech jeho. Mladí z mé bohoslovecké farnosti v Brně - Komíně neznali mé skutečné jméno a příjmení, a pod tímto jménem mého kamaráda mě hledali jako jáhna na jáhenské službě v Břeclavi. Jméno neuvádím, ale mottem byla známá věta od českého génia Járy Cimrmana: Varuj se hazardu, vzpomeň si na Jardu!

S jakými reakcemi na váš osobitý zevnějšek jste se už setkal?

S mnoha úžasnými! :-) Většinou typu: "Tady bezdomovci nesmí!" a pak "Chvála Kristu, Vy jste pan faláž?" A dostal jsem také nesmírně bohatou svačinu u sestřiček na Palackého ulici, když jsem

jim tam vezl nějaké lejštro od otce děkana, když jsem byl ještě ve Znojmě - Louce.

A mnohokrát mi lidé zcela upřímně řekli, co si myslí o katolické Církvi. Třeba studenti na teologické fakultě v Českých Budějovicích, i když se to po prozrazení mé identity pak snažili vzít nazpět... No vida, to je velká bolest v Církvi – potkám kněze a jsem hraně uctívá a za rohem řeknu: "To je ale píp píp píp ...", místo, abych to dotyčnému řekl přímo, pokud jsem schopen svůj názor a postoj před Bohem ve svém svědomí obhájit.

Otec Petr při uzavírání Svaté brány ve Znojmě | foto archiv redakce

Dlouhé roky jste působil ve farnosti Znojmo-Louka, jak na tuto dobu vzpomínáte?

Já moc rád, moc krásně mě tam přijali, je tam mnoho nádherně obětavých lidí! Ale mé vzpomínky nejsou důležité, raději se zeptejte bývalých farníků, možná budou dodnes nespokojení s tím, v čem jsem je zklamal...

Jsou vaše současné působiště (Břežany, Božice, Litobratřice) něčím specifická?

Jsou to klasické Sudety a přes to všechno sociální inženýrství, které se v tomto

teritoriu v minulém století odehrálo, každá vesnice má své specifické dějiny. Břežany jsou formovány obětavostí komunity Kongregace sester sv. Hedviky, která zde působí od roku 1926, tedy už devadesát let. Božice jsou vlastně dvojvesnice Positz - České Křídlovky, kde se stále hledá identita jednoty obou vesnic v jednom celku. Hledání v posledních letech nese své ovoce, zvláště díky těm, kteří stojí v čele obce. Litobratřice – přezdívané Lopatov :-), jsou částečně osídleny lidmi z Valašska, z oblasti, odkud pocházel tatínek mé maminky. Tito lidé dodnes tvoří malou farní komunitu, s láskou a obětavostí pečují o svůj kostel a o to, co patří ke svědectví víry, jak je to na vesnicích obvykle vnímáno.

Víme, že rád hraje počítačové hry. Dá se tato záliba využít k evangelizaci?

Ke všem hraným hrám jsem byl dotažen někým blízkým – byl to můj způsob kontaktu – se synovci, s bratřenci, s přáteli. Z klasických počítačových her hraji jen Company of Heroes – taktický boj na motivy druhé světové války, hrál jsem ještě obdobnou hru ze starověku – Age of Empire a pak také FIFA – fotbalový manager. Z ostatních mě rychle vyléčili herním nárezením mí synovci.

Jsem přesvědčen, že v dlouhodobě trvajících online hrách se člověk nutně chová a jedná jako v reálu života. V jedné takové hře jsem byl delegát zastupujícími cca 7.000 hráčů zvolen *diplomate*, tedy tím, kdo měl na starosti komunikaci s ostatními hráči. Na fyzickém setkání velícího výboru jsem byl identifikován herním kolegou, člověkem z jedné vesnice na Znojemsku, který mě potkal na nějakém pohřbu. Z 50 lidíček výboru nikdo neodmítl se se mnou osobně bavit – s každým jsem probíral jeho motivaci a ochotu nasazení v dané hře a hledali jsme herní úkol, který by dotyčnému nejvíce osobně seděl. V té padesátce byli paraplegici (správci IT serverů 24 hodin online!), maminky na mateřské dovolené, mrštní důchodci a také třeba poslanci, lidé z ministerstev, vysocí armádní důstojníci, kriminalisté, lidé z vedení vysokých škol, soudci vyšších soudů ČR, podnikatelé, milionáři (dva zjevně mafiánského typu) ...

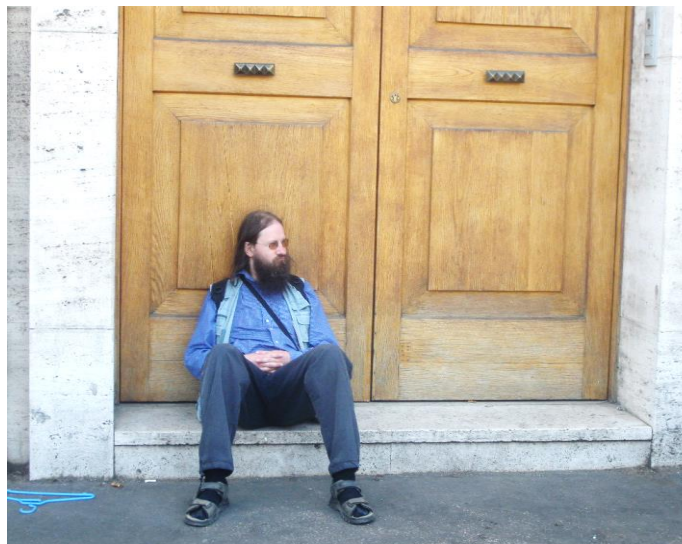
Za všechny jsem se začal modlit a modlím se dodnes. S mnoha z nich jsem dodnes v kontaktu. Někteří z nich našli cestu ke svému vztahu k Bohu v tom prostředí, kde žijí. Shrnuto – potkal jsem se s lidmi, se kterými bych se buď nikdy nepotkal, nebo by nikdy se mnou nejednali jako se sebou rovnými.

Mnozí poprvé takto mluvili s knězem. Pánu Bohu poručeno, jestli On z toho dokáže něco učinit pro jejich spásu. Nedávno jsem byl na návštěvě u jednoho herního kolegy – před dvěma měsíci se mu zabil jediný syn na motorce, úmyslně, z nešťastné lásky. Manželka se zhroutil, je na přístrojích..., on hledá smysl celého svého života. Tak prosím čtenáře, aby na ně a jim podobné vzpomněli v modlitbě a moc děkuji všem, kteří tak učiní!

Rád jezdíte do Říma, do kterých míst se nejradši vracíte?

V daru svobody, který nám darovala svatá Anežka Česká po svém svatořečení jsem ještě jako bohoslovec Řím detailně prochodil. V centru historického města Říma je 237 kostelů, 219 jsem navštívil, zbývající v té době počátku devadesátých let nebyly veřejně přístupné. Ve znojenské diaspoře jsem od počátku považoval za důležité, aby všichni ti nesmírně stateční Robinsoni mládí svých malých farních společenství viděli, že je nejen ta jejich diaspora, ale obrovské společenství katolické Církve. Kde ho potkat snadněji než právě v centru – v Římě. Proto jsem se tam pak snažil s mladými každý rok jezdit. Využívám příležitosti a velmi děkuji všem těm nesmírně obětavým chlapům, kteří to materiálně umožňovali – Jiřímu N., Milošovi L., Kejovi, Fanymu, Jiřímu M., Peťovi K., Josefovi, Matoušovi, Kuzmovi a mnoha dalším, kteří riskovali své často čerstvě zakoupené vozy k sebevražedným jízdám do brutálního římského městského provozu. Nesmírný dík také andělům strážným, že nás fšecky dotáhli živé a zdravé nazpět!

Nádherné je modlit se s lidmi z celého světa v adorační kapli vatikánské baziliky (ve svatopetrské bazilice vpravo za Pietou a oltářem sv. Jana Pavla II., za silným fialovým závěsem) – není to místo pro turisty, jen pro modlící se – a mnoho věřících o něm vůbec neví. Pak místa různě propojená s dávnými dějinami českých zemí – s pobyty světců a velkých osobností českých dějin. A velmi silný osobní zážitek jsem měl v místnosti, kde podle starobylé tradice

Otec Petr zmožen prohlídkou Říma. (Nebo čeká na almužnu?) | foto archiv redakce

byl vězněn sv. Pavel v první římské vazbě. Tato prostora je bohužel dnes v soukromých rukou, není veřejně přístupná.

Brzy oslavíte životní jubileum, máte ještě nějaké nesplněné přání?

Přeji si, abych byl stále více vděčný Bohu za vše, co mi prokázal. A aby mi dal šanci uklidit ten nepořádek na brežanské faře, než to se mnou sekne, jak zpívá jistý kolega, ostravský bard, co už také potkal anděla víry. :-)

ptali se členové redakce

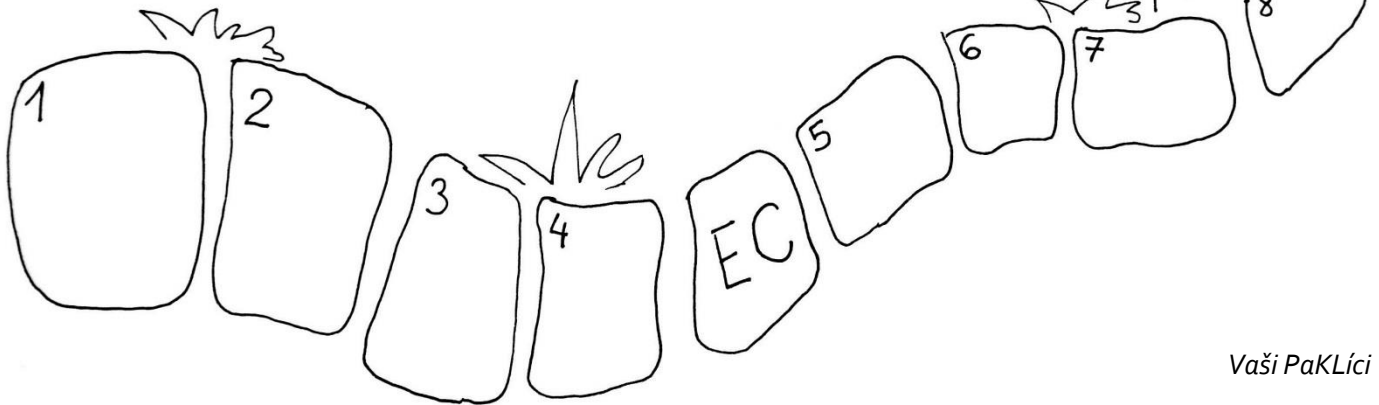
P. Petr Bartoněk alias Praděd se narodil 3.12.1966 v Brně. Má o skoro 7 let starší sestru. Po nedobrovolném absolvování ZŠ studoval na gymnáziu Křenová v Brně v rámci zkušebního projektu UNESCO dvojstudium: klasické humanitní studium a volitelné studium ZVOP se zaměřením na chemii ("chemická průmyslovka"). Po maturitě při zaměstnání (skladník, pak pracovník inventurní komise) externí meziproborové studium archeologii/historie/archivnictví (zkoušky z VUMLu dodnes nesložil) na dnešní Masarykově univerzitě v Brně. Po dvouleté vojenské službě nastoupil do semináře v Litoměřicích. Prefekt druhého ročníku teologického konviktu. Jáhenská roční služba v Břevlavi. Na kněz vysvěcen 17. 6. 1995 v Brně o. biskupem Vojtěchem Cirklem. Kaplanská služba dva roky v Hostěradicích a Prosiměřicích (1995-1997). Administrátorem ve Znojme-Louce (1997-2003), od roku 2003 farářem v Břežanech u Znojma.

FARNÍ FAŘIŠTĚ

Milí farišťači,

v době adventní nás provází několik světců, kterých se týká i následující kvíz. Tajenku získáte dosazením dvojice písmen umístěných před správnou odpovědí do dlaždic pod kvízem. Tajenka se pak může stát inspirací pro nadcházející dobu.

- Sv. Ondřej** měl bratra
PŘ – Šimona
OT – Jakuba
DO – Matěje
- Sv. František Xaverský** byl
EV – dominikán
KO – premonstrát
IP – jezuita
- Sv. Barbora** je patronkou
RA – horníků
ŘE – rolníků
ŘÁ – vodníků
- Sv. Mikuláš** bývá znázorňován
jako
DE – anděl
VT – biskup
TU – pastevec
- Sv. Ambrož** byl povoláním
SA – zlatník
KY – inženýr
ES – právník
- Sv. Lucie** – jméno znamená
DU – vznětlivá
VE – lukrativní
TU – zářící
- Sv. Jan od Kříže**
byl zpovědníkem
PÁ – Terezie z Avily
MU – Marie Terezie
PI – Faustyny Kowalské
- Předkem **Pána Ježíše** není
RU – Izák
NU – Eliáš
DA – David

Vaši PaKlÍci

Vánoční a novoroční bohoslužby

kostel	Štědrý den (24.12.)	Boží hod (25.12.)	sv. Štěpán (26.12.)	Silvestr (31.12.)	Matky Boží (1.1.)
Sv. Mikuláš	15 h 24 h	9 h	9 h	15 h	9 h
Sv. Kříž	16 h 22 h	8 h 10 h	8 h 10 h	17 h	8 h 10 h
Sv. Alžběta		11 h	11 h		11 h
Sv. Michal		18 h	18 h		18 h
Louka	21 h	8 h	8 h	16 h	8 h
Penzion Vančurova	9 h				
Hradiště	22 h	10.30 h	10.30 h	10.30 h	10.30 h
Přímětice	22.30 h	9.30 h	9.30 h	17.30 h 23.30 h*	9.30 h
Kuchařovice	16 h	8 h	8 h	15.30 h*	8 h
Mramotice		11 h	11 h	16.30 h*	11 h
Havraníky	23 h	11.15 h			11.15 h
Hnanice	20 h	9.45 h			9.45 h
Konice	21.30 h	8 h			8 h
Šatov	24 h	9.45 h			9.45 h

* adorace

VÝROČÍ

3.12.1966 se narodil **P. Petr Bartoněk**, o kterém se dozvíte více v rozhovoru na předchozích stránkách.

8.12. uběhne 95 let od narození **P. Františka Kubaše**, který od roku 1973 až do své smrti v roce 1993 spravoval louckou farnost. Na kněze byl vysvěcen v roce 1947.

19.12.1981 byl v Římě vysvěcen na kněze znojemský rodák **Mons. Karel Simandl**.

Před 265 lety (26.12.1751) se v Tasovicích jako Jan Dvořák narodil **sv. Klement Maria Hofbauer**.

30.12. oslaví čtyřicáté narozeniny **P. Josef Novotný**, který působil jako kaplan v letech 2012/13 v přímětickém farním týmu. Rodák ze Žďáru nad Sázavou před studiem teologie vystudoval matematicko-fyzikální fakultu v Praze. Na kněze byl vysvěcen v roce 2012. Od roku 2013 působil jako spirituál Církevního domova mládeže Petrinum v Brně a též jako duchovní pro signaly.cz. V letošním roce byl jmenován administrátorem farnosti sv. Augustina v Brně.

Stalo se – krátce

300 let od narození budovatelky březanského kostela

Dne 22. října 2016 uplynulo 300 let od narození princezny Marie Gabriely Felicity z Holstein-Wiesenburg, vnučky knížete Jana Adama I. z Lichtenštejna, která nechala postavit současný kostel v Břežanech u Znojma, jehož stavba byla dokončena r. 1771.

Slavnostní koncert Oratorium Svatá Ludmila

Ve čtvrtek 27.10.2016 v 19 h se v kostele sv. Mikuláše konal slavnostní koncert k výročí 790 let od založení města Znojma. Velkolepé dílo Antonína Dvořáka o sv. Ludmile zaznělo v podání několika profesionálních sborů a orchestru z České Lípy, Liberce a Hradce Králové a vynikajících sólistů. Vystoupení se konalo pod záštitou Mons. Jindřicha Bartoše a Ing. Jiřího Němce a za podpory mnoha sponzorů. Chrám sv. Mikuláše byl zcela zaplněn. Koncert byl nezapomenutelným kulturním zážitkem! (mo)

Páteční poutě u Svaté brány

Závěrečné páteční poutě u Svaté brány v kostele sv. Kříže ve Znojmě byly obětovány za národ (28.10.) a za zemřelé (4.11.), poslední pouť (11.11.) pak měla kající charakter. Pouť za národ vedl nový brněnský pomocný biskup Mons. Pavel Konzbul, který účastníky bohoslužby nenechal při kázání na pochybách o svém smyslu pro břitký humor, zvláště když reagoval na neaktuálnější politické události. Vtipně okomentoval i postoje, které odporují pokoře: „Dopředu se dere sobec, vzadu stojí blbec.“ (ol)

Sestry Hedvičky působí v Česku již 110 roků

foto www.hedvicky.cz

Dne 15. 11. 2016 uplynulo 110 let od založení České provincie Kongregace sester sv. Hedviky. Toto jubileum sestry oslavily společně se zaměstnanci a kli-

enty Zámku Břežany, p.o. na „Duhový den“ v neděli 26. 6. 2016, při kterém si zároveň připomínali 90 let trvání sociální služby. Domov pro děti s postižením zde založily sestry sv. Hedviky krátce po svém příchodu z Nezamyslic (dřívějšího provinčního domu) do Břežan v roce 1926. Slavnostní děkovnou bohoslužbu v klášterní kapli celebroidal Mons. Jiří Mikulášek. Odpoledne pak následoval bohatý program „Duhového dne“ – dne otevřených dveří na Zámku Břežany.

(Sr. Františka)

Výstava Dráty

Ve čtvrtek 17. listopadu se v kostele sv. Wolfganga v Hnanicích konala výstava nazvaná DRÁTY. Tématem multimediální výstavy byl útěk přes „železnou oponu“. Na výstavě bylo možné vidět dobové fotografie, něco se dočíst a shlédnout audiovizuální projekci o osudech převedčů, utíkajících, ale i pohraniční strážě z období 1948-1989. Cílem výstavy bylo připomenout a uctít padlé a přeživší, kteří přes železnou oponu utíkali.

„Myslím, že se o této problematice mnoho nemluví, proto je naší povinností na období nesvobody upozorňovat. Ač jsem hlubokou totalitu sám nezažil, jsem toho názoru, že právě mladá generace by si měla uvědomovat, že svoboda není samozřejmost a je třeba za ni bojovat,“ poznamenal organizátor výstavy hnanický rodák Josef Jurák. (ej)

Střežená Lipinská lávka v oblasti Devíti mlýnů.

Otec Martin oslavil narozeniny

6. listopadu 2016 oslavil otec Martin Hönig své 29. narozeniny. Během nedělní mše svaté v 8 a 10 hodin v kostele sv. Kříže mu byly předány kytice, u úst farníků zazněla gratulace a jako překvapení vystoupily děti farníků a farnic, které mu jako dárek vytvořily lucerničku a s pomocí varhan zazpívaly píseň *Martin má narozeniny*. Do dalších let vyprošujeme otci Martinovi mnoho Božího požehnání!..... (pb)

DIECÉZNÍ CHARITA BRNO
OBLASTNÍ CHARITA
ZNOJMO

Národní potravinová sbírka

V sobotu 12. listopadu 2016 od 08:00 do 20:00 se ve stovce vybraných prodejen potravin po celé České republice a také i u nás ve Znojmě (v Kauflandu na ul. Dukelských bojovníků a v Penny na ul. Přímětická) se uskutečnil čtvrtý ročník Národní potravinové sbírky. Celkem se ve Znojmě vybralo 1688 kg potravin. Děkujeme.

Polévka pro lidi bez domova

Oblastní charita Znojmo zahájila zimní výdej polévky lidem bez domova, která je hrazena z Tříkrálové sbírky. V loňském roce přišlo každý výdejní den polévky průměrně 16 osob. Polévka se bude vydávat třikrát týdně v průchodu Osobní asistence na Horní České 6, kde budou pro klienty připraveny stoly a židle. Budou podávány i horké nápoje. Pokud máte zájem zapojit se do výdeje polévky potřebným, kontaktujte pracovníci Charitní poradny Znojmo.

Výstava Ateliéru Samuel a Dílny sv. Kláry

Ateliér Samuel a Dílna sv. Kláry srdečně zvou na společnou výstavu lidí se zdravotním postižením. Svými rukodělnými výrobky tvoří svět pestřejším, barevnějším a zajímavějším. Přijďte se inspirovat, potěšit, případně podpořit koupí dárečků. V mázhausu Domu umění na Masarykově nám. ji můžete navštívit do 7. 1. 2017.

Koncerty skupiny Květinka

- * 3. 12. v 16:00 hod. ve farním kostele ve Vranově nad Dyjí
- * 4. 12. v 16:00 hod. v kostele sv. Markéty v Příměticích
- * 10. 12. v 16:00 hod. v kostele sv. Ducha v Šumné
- * 11. 12. v 17:00 hod. v kostele sv. Floriána v Kuchařovicích
- * 17. 12. v 15:00 hod. v kostele sv. Jana Křtitele ve Starém Petříně
- * 18. 12. v 18:00 hod. v kostele sv. Petra a Pavla v Hrádku
- * 22. 12. v 19:00 hod. v kostele sv. Mikuláše ve Znojmě

Výtěžky koncertů budou věnovány na léčbu pro Míšu Pelána, který trpí svalovou dystrofií. Přijďte a podpořte dobrou věc!

Kalendář – prosinec 2016

27.11. Ne	1. adventní neděle – svěcení adventních věnců, zahájení Znojmského Adventu na náměstí v 16.45 h
1.12. Čt	adventní koncert žáků ZUŠ v 16 h u Sv. Kříže
2.12. Pá	první pátek – u Sv. Kříže od 15 h adorace a sv. zpověď, mše sv. v 17 h
2. – 4.12. Pá - Ne	ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA – pořádá Kongregace sester sv. Hedviky, Břežany u Znojma (P. Karol Matlok MIC)
3.12. So	měsíční pout' v Hl. Mašůvkách v 17 h (P. Martin Hönig), autobus ze Znojma v 16 h pobožnost u Mariánského sloupu na Masarykově nám. ve Znojme v 15 h 2. ADVENTNÍ KONCERT V LOUCE v 17 h – Varhanní koncert Ondřeje Valenty , varhaníka vyšehradské kapituly
4.12. Ne	svatý Mikuláš navštíví kostel v Kuchařovicích ve 14 h (mládež z Přímětíc chystá k jeho uvítání scénku); v 16 h přijde Mikuláš také do kostela v Přímětících (po jeho odchodu zahraje skupina Květinka); v Louce při mši sv. v 8 h – možná přijde i Mikuláš
6.12. Út	SV. MIKULÁŠE – hlavního patrona města Znojma: mše sv. v 8 a v 18 h u Sv. Mikuláše (u Sv. Jana Kř. a u Sv. Kříže mše sv. nebude)
8.12. Čt	slavnost NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ P. MARIE – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř., v 18 h u Sv. Kříže, v 18 h v Louce vánoční setkání seniorů KLAS v 9 h na faře u Sv. Kříže (poslední setkání v roce 2016)
10.12. So	setkání pro kluky na faře u Sv. Kříže ve 14 h 3. ADVENTNÍ KONCERT V LOUCE v 17 h – gospelový sbor SKYEY GOSPEL
11.12. Ne	měsíční pout' za víru u příhraničí v 15 h v popické kapli (místo 18.12.) koncert skupiny Květinka v 17 hodin v Kuchařovicích
15.12. Čt	adventní koncert Gymnázia Znojmo v 17 h u sv. Jana Křtitele
16.12. Pá	mše sv. pro děti v 17 h u Sv. Kříže
17.12. So	4. ADVENTNÍ KONCERT V LOUCE v 17 h – znojmské žestě : V. Pacíková, S. Kružíková, L. Hagenhoferová
18.12. Ne	adventní koncert Kdousovské scholy v 15 h u Sv. Jana Kř.
22.12. Čt	adventní koncert skupiny Květinka v 19 h u Sv. Mikuláše
23.12. Pá	PŘIVÍTÁNÍ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA v 18 h na Horním nám., následuje průvod a Živý Betlém u kostela sv. Jana Kř. (Děti se sejdou v 17.30. ve vestibulu kláštera na Dolní České. Lampičky a zvonky s sebou!)
24.12. So	Štědrý den – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje
25.12. Ne	BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ – rozpis mší. sv. uvnitř zpravodaje Rybova mše – Pěvecké sdružení V. Nováka v 18 h u Sv. Mikuláše
26.12. Po	koledování u betléma u lurské jeskyně v Hl. Mašůvkách ve 14 h VÁNOČNÍ KONCERT – Komorní orchestr, sólisté a sbor od sv. Kříže v 15.30 h v kostele Sv. Kříže cimbálové koledy v 18 h u Sv. Mikuláše
27.12. Út	svatojánské žehnání vína v 16.30 h v Kuchařovicích v kapli a potom ochutnávka v kulturním domě

27.12. Út	vánoční koncert cimbálové muziky Antonína Stehlíka v 18 h v kostele v Těšeticích
31.12. So	Silvestr – rozpis bohoslužeb na ukončení roku uvnitř zpravodaje
1.1. Ne	slavnost MATKY BOŽÍ (Nový rok) – mše sv. viz rozpis uvnitř zpravodaje, při mši sv. obnova manželských slibů Rybova vánoční mše – brněnský sbor Illegal chorus v 16.30 h v kostele v Přímětících, v 19 h v kostele v Práčích

RORÁTY

Roráty pro děti v kapli sester dominikánek každou adventní sobotu (3.12., 10.12., 17.12.) ráno v 7 h, začínají průvodem s lampičkami v křížové chodbě

Rorátní mše sv. v louckém kostele v kapli sv. Norberta – v adventní době každý všední den v 6.30 h (v sobotu v latinském jazyce)

MIMOŘÁDNÁ PŘÍLEŽITOST KE SV. ZPOVĚDI

Kostel sv. Kříže: od pondělí 19.12. do čtvrtka 22.12. od 16 do 19 h, v pátek 23.12. od 15 do 18 h

Znojmo Louka: ve středu 21.12. od 17 h

Přímětice: neděle 18.12. od 18.30 h a po 19.12. po mši sv. v 17 h

Kuchařovice: čtvrtek 22.12. od 16.30 h

Mramotice: středa 21.12. od 16.30 h

FARNÍ KAVÁRNA S PŘEDNÁŠKOU

Každou neděli u Sv. Kříže je možnost setkat se u kávy či čaje po skončení ranní mše sv. (tedy cca v 9.00) v sále kláštera. Na toto setkání navazuje katecheze a po ní diskuse a modlitba ve skupinkách.

VÝSTAVA BETLÉMŮ A VÁNOČNÍCH POHLEDNIC V LOUCE

27. 11. 2016 – 8. 1. 2017 v kostele v Louce. Uvidíte betlémy slaměné, papírové, keramické, skleněné, dřevěné, perníkové, puzzlové, miniaturní, vyřezávané ad. Výstava bude přístupná v těchto dnech: soboty 14.00 - 16.30, neděle a svátky 9.30 - 11.00, 14.00 - 16.30, 24. 12. a 31. 12. 14.00 - 16.00, 27. 12. až 29. 12. 14.00 - 16.30. Mimo otvírací dobu je prohlídka možná po dohodě s p. Antonínem Valenou (tel. 732 838 875).

Pravidelný program:

Mše sv. s programem pro děti – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | **Setkání dětiček a jejich maminek** – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání pro kluky** každou (v pořadí) druhou sobotu v měsíci ve 14 h na faře u Sv. Kříže | **Modlitby matek** – každé pondělí v 18 h na faře v Louce | **Setkání Mariiny legie** – každé pondělí v 15.45 h na faře u Sv. Kříže | **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | **Setkání mládeže** – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Přímětících | **Vzdělávací setkání nejen pro mládež** – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce (po mši sv. v 19.30 h): v prosinci 2.12. a 16.12. | **Zkoušky scholy** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání ministrantů** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání dominikánských terciářů** – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | **Mše sv. pro seniory a nemocné** – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Nové nemocnici odd. 130 (možnost přinést sv. přijímání na pokoj - tel.: 736 523 600), **ve Staré nemocnici možnost návštěvy nedělní mše sv. u sv. Alžběty** v 11 h po domluvě s doprovodem dobrovolnice p. Bauerové (tel. 737 802 498)

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: **farni.zpravodaj@outlook.cz**. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 10/2016 vyšlo 25/11/2016 ve Znojme v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kuchařovice.